

Bnot Tzelufchad: The Finale of our Journey In the Desert

Dr. Nechama Price

(1) במדבר לו:יא ותהי ימנה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים:

(2) במדבר לו א ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: ב ויאמרו את אדני צוה ה' לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה בה' לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו: ג והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע: ד ואם יהיה היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן:

(3) יהושע יז יד וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד ותכל אחד ואני עם רב עד אשר עד צוה ברכני ה': יז ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד:

(4) Gidon - שופטים ח:א ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדן ויריבון אתו בחזקה:

(5) Yiftach - שופטים יב:א ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע | עברת | להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש:

(6) במדבר לו ה ויצו משה את בני ישראל על פי ה' לאמר כן מטה בני יוסף דברים: ז ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל:

Rav Hirsch 36:9 For every tribe with all its members are primarily to be attached to the province allotted to it. Every part of the land is primarily to be kept as much as possible stamped with the special tendency of the tribe to which it is assigned, and every tribe is to keep the speciality of that tribe as the mode of life of its members as much as possible, without exception.

(6) במדבר לב:ג ויתן להם | משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי | שבט | מנשה בן יוסף את ממלכת סיחון מלך האמורי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעליה בגבלת ערי הארץ סביב:

(7) אבן עזרא לב:ג ולא הזכיר עד עתה חצי שבט מנשה, בעבור היותו חצי שבט. רמב"ן לב:ג ולחצי שבט מנשה- מתחילה לא באו לפניו שבט מנשה, אבל כאשר חלק הארץ לשני השבטים ראה שהיא ארץ גדולה יותר מן הראוי להם וביקש מי שירצה להתנחל עמהם, והיו אנשים משבט מנשה שירצו בה, אולי אנשי מקנה היו ונתן להם חלקם.

(8) חזקוני לב:ג ולחצי שבט מנשה- בני מנשה לא שאלו להם נחלה בארץ סיחון ועוג, רק בני ראובן וגד שאלו. אלא על ידי שאביהם גרם להם לשבטים שקרעו בגדיהם במעשה הגביע, נתנה לו נחלתו בשני חלקים בשני עברי הירדן.

אברבנל במדבר לב עמ' קנז, קנט וזה טעם בני גד ובני ראובן כי היו שניהם אחים ולא התפרדו אבל חצי שבט מנשה לא היה עמהם בתחלה כי משה חברו עמהם אח"כ... האמנם מפני שהיתה ארץ גדולה מאד והם היו עם מעט בתוכה חבר עמהם משה רבינו ע"ה בנחלה ההיא חצי שבט מנשה כי היתה הארץ ההיא כמו חמשיית ארץ כנען וארבע הידות היו לתשעת המטות וחצי המטה ולכך ראה לחבר לראובן וגד חצי שבט המנשה וכדי שתהא להם חזקה באחוזתם בנו ערים הרבה.

Bnot Tzelufchad: The Finale of our Journey In the Desert

Dr. Nechama Price

9) COUNTINGS: Bamidbar ch. 26	Bamidbar 1 & 2	Difference
Reuven 43,730-----	46,500	-2,770
Shimon 22,200-----	59,300	-37,100
Gad 40,500-----	45,650	-5,150
Yehuda 76,500-----	74,600	+1,900
Yissachar 64,300-----	54,400	+9,900
Zevulun 60,500-----	57,400	+3,100
Menashe 52,700-----	32,200	+20,500
Ephraim 32,500-----	40,500	-8,000
Binyamin 45,600-----	35,400	+10,200
Dan 64,400-----	62,700	+1,700
Asher 53,400-----	41,500	+11,900
Naftali 45,400-----	53,400	-8,000

601,730	603,550	

10) במדבר כו לג וצלפחד בן-חפר לא-היו לו בנים כי אם-בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותראה: מו ושם בת-אשר שרח: נט ושם | אשת עמרם יוכבד בת-לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את-אהרן ואת-משה ואת מרים אחתם:
במדבר כזא ותקרבנה בנות צלפחד בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה למשפחת מנשה בן-יוסף ואלה שמות בנותי מחלה נעה וחגלה ומלכה ותראה:
במדבר לו ויהי ותהינה מחלה תראה וחגלה ומלכה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים:
יהושע יז ג ולצלפחד בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה לא-היו לו בנים כי אם-בנות ואלה שמות בנותי מחלה ונעה חגלה מלכה ותראה:
ד"ה א: טו ומכיר לקח אשה לחפים ולשפים ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ותהינה לצלפחד בנות:

11)	Bnot Tzelufchad (Num. 27)	Pesach Sheni (Num. 9)
Approach Moshe with a problem.	א ותקרבנה בנות צלפחד בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה למשפחת מנשה בן-יוסף ואלה שמות בנותי מחלה נעה וחגלה ומלכה ותראה: ב ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל-העדה פתח אהל-מועד לאמר:	ו ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא-יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא:
Their complaint: They don't want to be left out!	ד למה יגרע שם-אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו:	ז ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לביתנו הקריב את-קרבו ה' במעדו בתוך בני ישראל:
Moshe doesn't know, so he turns to G-d for the answer:	ה ויקרב משה את-משפטן לפני ה':	ח ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה-יצוה ה' לכם:
G-d gives the answer to Moshe and instructs him to relay his answer to the Jewish people.	ו ויאמר ה' אל-משה לאמר: ז פן בנות צלפחד דברתו נתנו תתן להם אחזה נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את-נחלת אביהן להן: ח ואל-בני ישראל תדבר לאמר איש כי-ימות ובן אין לו והעברתם את-נחלתו לביתו:	ט וידבר ה' אל-משה לאמר: י דבר אל-בני ישראל לאמר איש איש פי-יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה לכם או לדירתכם ועשה פסח לה: יא בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על-מצות ומררים ואכלה:

12) במדבר כזג אבינו מת במדבר והוא לא-הלה בתוך העדה הנועדים על-יהוה בעדת-קרח כי-בחסאו מת ובנים לא-היו לו:

Bnot Tzelufchad: The Finale of our Journey In the Desert

Dr. Nechama Price

13) גמרא סוכה כה-כה: והעוסק במצוה פטור מן המצוה מהכא נפקא: מהתם נפקא, **דתניא:** ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם וכו' אותם אנשים מי היו? נושאי ארונו של יוסף היו, דברי רבי יוסי הגלילי, רבי עקיבא אומר: מישאל ואלצפן היו שהיו עוסקין בנדב ואביהוא. רבי יצחק אומר: אם נושאי ארונו של יוסף היו - כבר היו יכולין ליטרה, אם מישאל ואלצפן היו - יכולין היו ליטרה. **אלא עוסקין במת מצוה היו,** שחל שביעי שלהן להיות בערב פסח.

14) יהושע יז ד ויתקבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן־נון ולפני הנשיאים לאמר ה' צוה את־משה לתת־לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל־פי ה' נחלה בתוך אחי אביהן:

15) יהושע יז ו ויגשו בני־יהודה אל־יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן־נפנה הקנני אתה ידעת את־הדבר אשר־דבר ה' אל־משה איש־האלהים על אדותי ועל־אדותיך בקדש ברנע: יב ועתה תנה לי את־ההר הזה אשר־דבר ה' ביום ההוא כי־אתה שמעת ביום ההוא כי־ענקים שם וערים גדולות בצרות אולי ה' אותי והורשתים כאשר דבר ה': יג ויברכו יהושע ויתן את־חברו כלב בן־נפנה לנחלה:

יהושע כא א ויגשו ראשי אבות הלויים אל־אלעזר הכהן ואל־יהושע בן־נון ואל־ראשי אבות המטות לבני ישראל: ב וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר ה' צוה ביד־משה לתת־לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו:

16) רש"י כזא: למשפחת מנשה בן יוסף. למה נאמר? והלא כבר נאמר בן מנשה, **אלא לומר לך, יוסף חבב את הארץ, שנאמר "והעלתם את עצמתי וגו'" (בראשית נ') ובנותיו חבבו את הארץ, שנאמר תנה לנו אחזה, וללמדך שהיו כלם צדיקים...**

17) מלבים כזא: ור' נתן לשטתו שאמר (בסי' ט"ז) שצלפחד היה מן האומרים נתנה ראש ונשובה מצרימה ומלמד צדקת בנותיו שלא למדו ממעשיו.

18) במדבר כז ג אבינו מת במדבר וְהוּא לֹא־הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנּוֹעֲדִים עֲלֶיהָ בַּעֲדַת־קָרַח כִּי־בִקְטָאוּ מוֹת וּבָנִים לֹא־הָיוּ לוֹ: ד למה יגרע שם־אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה־לנו אחזה בתוך אחי אבינו:

19) Tamar: בראשית לח: ויאמר יהודה לאונון בא אל־אשת אחיך ויבס אתה והקם זרע לאחיד:

הכתב והקבלה לח:כו צדקה ממני. **כי מה שעשתה היא היה בדעת ויראת שמים, לא לתאוה גופנית דא"כ** למה לא הלכה אחרי הבחורים, ומה לה להזדקק עם איש גדול בשנים, אבל בראותה כי לא נתנה לשלה, **חשבה מחשבת מצוה להתייבס מאבי בעלה המת ולקיים זרע ממני, וכונתה לשם שמים היתה.**

20) רות ד ה ויאמר בעז ביום־קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת־המת קניתי [קנייתה] להקים שם־המת על־נחלתו: ט ויאמר בעז לקנים וכל־העם עדים אתם היום כי קניתי את־כל־אשר לאלימלך ואת כל־אשר לכליון ומחלו מיד נעמי י וגם את־רות המואביה אשת־מחלו קניתי לך לאשה להקים שם־המת על־נחלתו ולא־יכרת שם־המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום:

21) בראשית לח:כו ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על־כן לא־נתתיה לשלה בני ולא־יסר עוד לדעתה:

רות ג:י ויאמר ברוכה את לה' בתי היטבת חסדך האחרון מוֹה־ראשון לבלתי־לכת אחרי הבחורים אס־דל ואס־עשיר:

במדבר כז:ו ויאמר ה' אל־משה לאמר: ז פן בנות צלפחד דברת ונתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את־נחלת אביהן להן:

Bnot Tzelufchad: The Finale of our Journey In the Desert

Dr. Nechama Price

22) Rav Hirsch 27:4: However, in the case of Tzelofchad the perpetuation of his name would come to an end... and the extraordinary opportunity for its perpetuation through the distribution of the land in the names of the family would be lost and his name would cease to be remembered.

23) Rav Elchanan Samet- VBM- Pinchas: Were the Daughters of Tzelofchad Early Jewish Feminists: When a man settles his ancestral portion, builds on it his family, and leaves it to his children after him, he succeeds in establishing "his name forever."... There is no greater evil in the life of such a man than if, when he passes away, he has no continuity and his name is lost. This evil can occur to a man in one of two ways - either by his being separated from his ancestral portion in one way or another, or by his death without children... The mitzva of yibum is designed to provide children for one who has no children, so that "his name not be erased from Israel." That is exactly the argument of Tzelofchad's daughters. **Our father DID leave descendants - five daughters - and those daughters are capable of continuing the familial continuity generation after generation by marrying and having children and grandchildren, all of whom will be direct descendants of Tzelofchad. They will not be without a portion. The husbands of the daughters of Tzelofchad will be the owners of the land and they will pass it on to their children... They were not motivated by their own rights.. but something else entirely - the concern for the name, the memory, the continuity of their father, which will continue to exist through his daughters and grandchildren who will live on the land which he received from God... In several of the stories of Tanakh which revolve around the need to establish a "name," we find that women are at the front of the battle.** We can mention several examples. Tamar struggled to fulfill the yibum obligation in the family of Yehuda. Ruth brought about the redemption of the lands of Machlon, which will serve to maintain Machlon's name... The daughters of Tzelofchad join this distinguished gallery, struggling for the rights of the dead man in their family to have his name be established over his portion.

(24 במדבר לו י כאשר צוה ה' את משה בן עשרו בנות צלפחד: **יא ותהי יונה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים:** **יב ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן:** **יג אלה המצוות והמשפטים אשר צוה ה' ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:** פ פ פ

(25 גמרא בבא בתרא קכ. תנא דבי רבי ישמעאל: בנות צלפחד שקולות הן, שנאמר: ותהינה, הויה אחת לכולן. אמר רב יהודה אמר שמואל: בנות צלפחד הותרו להנשא לכל השבטים, שנאמר: , לטוב בעיניהם תהינה לנשים, אלא מה אני מקיים אך למשפחת מטה אביהם תהינה לנשים? עצה טובה השיאן הכתוב, שלא ינשאו אלא להגון להן.

Rav Hirsch Bemidbar 36:10-12 This definite information that all the daughters of Zelophehad married according to what they had been told, within their paternal tribe would endorse the opinion given on v. 6, **that this had been told them only as "a piece of good advice" so that they could have acted differently without any detriment or having acted against the law. All the more must it be reckoned to their credit that all of them acted in accordance with what had been pointed out to them was in the best national interests.**

מלבים לוה: ויצו משה- אבל ה' לא הסכים רק על טענת השבט שלא ינשאו לשבט אחר שבזה יתקלקל הגורל שקבע לכל שבט מחוז בפי עצמו, אבל על טענת המשפחה שלא ינשאו גם למשפחה אחרת לא הסכים עמהם...

מלבים לוה: ותהינה מחלה תרצה- בא סדרן מחלה נועה חגלה ומלכה ותרצה וכאן שינה סדרן כפי ההבדל שהיה בנשואין שלהן, **ששלו הראשונות שהם מחלה תרצה וחגלה היו לבני דדיהן לנשים, ומלאו בקשת בני משפחתם** וקצת מהן דהיינו מלכה ונועה ממשפחות בני מנשה בן יוסף היו לנשים- ר"ל לא לבני דודיהן שהם משפחת חפר, רק למשפחה אחרת ממשפחת בני מנשה.

27) גמרא בבא בתרא קיט: תנא: בנות צלפחד חכמניות הן, דרשניות הן, צדקניות הן... צדקניות הן - שלא נישאו אלא להגון להן... מתוך שצדקניות הן נעשה להן נס כיוכבד, דכתיב: וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי,

28) אוצר מדרשים (אייזנשטיין) פנחס בן יאיר כ"ג נשים ישרות גדולות בצדקות היו בישראל, ואלו הן: שרה רבקה רחל ולאה, יוכבד מרים, ה' בנות צלפחד, דבורה, אשת מנחם, חנה, אביגיל, אשה התקועית היא אשה חכמה, האלמנה של אליהו, השונמית, יהושבע, חולדה, נעמי, ואשה אחת מנשי בני הנביאים (מ"ב ד'), ואסתר המלכה.

29) ילקוט שמעוני תורה פרשת פינחס רמז תשעג ותקרבנה בנות צלפחד, כיון ששמעו בנות צלפחד שהארץ מתחלקת לשבטים אבל לא לנקבות, נתקבצו כולן זו על זו ליטול עצה, אמרו לא כרחמי בשר ודם רחמי המקום, בשר ודם רחמי על הזכרים יותר מן הנקבות, אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן אלא על הזכרים ועל הנקבות רחמי על הכל שנאמר נותן לחם לכל בשר, נותן לבהמה לחמה, ואומר טוב ה' לכל.

30) כלי יקר במדבר פרק כו אבל נשים היו כי לא נגזרה גזירת מרגלים כי אם על האנשים לפי שהאנשים היו שונאים את הארץ והיו אומרים ניתנה ראש ונשובה מצרימה (במדבר יד ד) אבל הנשים היו מחבבות את הארץ שכן בנות צלפחד אמרו תנה לנו אחוזה... וארץ ישראל מסוגל בזה שאין הארץ סובלת זימה כמו שנאמר בפרשת עריות (ויקרא יח כה - כז) כי את כל התועבות עשו אנשי הארץ ותקיא הארץ את יושביה, וכבר כתבנו למעלה שהאנשים היו פרוצין בעריות ועל כן שנאו את הארץ, אבל הנשים היו כשרות וצנועות.

כלי יקר במדבר כז ומזה טעם היו האנשים שונאים את הארץ, לפי שהיו אבירי לבב הרחוקים מצדקה, לא היה להם חפץ רצון לילך ממקום הפטור למקום החיוב ובפה מלא אמרו כן זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם (יא,ה) ודרשו בספרי חנם מן המצות, וביאור הדבר שהיו אוכלים בלא תרומות ומעשרות... לפי שכל אלו פטורין מן המעשר בחוץ לארץ... אבל הנשים של אותו דור צדקניות היו והיו אוהבים הצדקה הן מצות חלה המיוחדת לנשים ותלויה בארץ, הן שאר תרומות ומעשרות על כן היו אוהבים את הארץ לילך למקום החיוב... וזהו שאמרו רז"ל (סוטה יא:) בזכות נשים צדקניות שהיו באותו דור נגאלו אבותינו ממצרים, רצה לומר בזכותם יצאו ממקום הפטור למקום החיוב... וכן אמרו רז"ל (ב"ב קיט:) על בנות צלפחד שהיו צדקניות והיינו לפי שהיו אוהבים הצדקה על כן אמרו תנה לנו אחוזה.

כלי יקר שמות פרק לה ויבאו האנשים על הנשים. המפרשים אמרו שהוא כמו עם הנשים והודיע צדקת הנשים שהסכימו ליתן תכשיטיהן, ונראה לומר כי זה באמת שבח להן כי מן הדין לא היו צריכין ליתן תכשיטיהן כי בשלמא האנשים שפרקו נזמיהם ועשו ממנו העגל הוצרכו ליתן נזמיהם ותכשיטיהן לכפר על נפשותיהם, אבל הנשים שלא רצו ליתן תכשיטיהן במעשה העגל אם כן אינן צריכין לכפרה ולמה יתנו תכשיטיהן, ומכל מקום מחמת חיבת הקודש לא נמנעו מליתן.

31) במדבר רבה פרשה כא: ותקרבנה בנות צלפחד, אותו הדור היו הנשים גוזרות מה שאנשים פורצים שכן את מוצא שאמר להן אהרן (שמות לב) פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם ולא רצו הנשים ומיחו בבעליהן שנאמר ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב וגו' והנשים לא נשתתפו עמהן במעשה העגל. וכן במרגלים שהוציאו דבה (במדבר יד) וישבו וילינו עליו את כל העדה ועליהם נגזרה גזירה שאמרו לא נוכל לעלות אבל הנשים לא היו עמהם בעצה שכתוב למעלה מן הפרשה (במדבר כו) כי אמר ה' להם מות ימותו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפונה איש ולא אשה על מה שלא רצו ליכנס לארץ אבל הנשים קרבו לבקש נחלה בארץ לכך נכתבה פרשה זו סמוך למיתת דור המדבר שממש פרצו האנשים וגדרו הנשים.

32) גמרא סוטה יא: דרש רב עזריא: בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור - נגאלו ישראל ממצרים.

Bnot Tzelufchad: The Finale of our Journey In the Desert

Dr. Nechama Price

33) Rabbi Michael Hattin- VBM: Pinchas: The Daughters of Zelofchad:

It does not come as a surprise that in Rabbinic literature, the daughters of Zelofchad are unanimously perceived in a positive light... For the Rabbis of the Midrash, the audacity and determination of Zelofchad's daughters was not only a statement about their great personal desire to be actively involved in the task of settlement about to unfold, **but, more importantly, indicative of the spirit of all of the women of Israel.** While the men of Israel fretted and feared the report of the Spies and brought ruin upon themselves by rejecting the gift of the land, the women had remained steadfast, for they knew that God's word would be fulfilled... **For forty years, the women of Israel had patiently waited for the expiration of the decree pronounced in the aftermath of the sin of the Spies.** While not directly subject to its lethal impact, they had nevertheless suffered its harsh side-effects, confined to the oblivion of the wilderness while all around them the men-folk perished. But during that time, they had never ceased to hope for better days. The men, in the meanwhile, could only bemoan their bitter fate, waiting for the dry, desert dust to swallow them up without a trace. Finally, that generation drew to a close and the people found themselves camped on the outskirts of Canaan. With the land about to be divided up among the male offspring of those ungrateful fathers, the daughters of Zelofchad stepped forward, **speaking not for themselves but for all of the women of Israel.** "What about us?", they exclaimed. **"what about our faithfulness and trust? What about our love of the land? Shall our mothers' forty years of patience go unrewarded?"** God, of course, responded in perfect concord with His justice and love: "The daughters of Zelofchad speak correctly! You shall surely assign them a portion of land among their father's brothers, and you shall transfer their father's portion to them...." The palpable pride contained in His words, addressed to five courageous young women but intended for all of Israel to hear, may yet inspire us today. **While all around us there is despair and foreboding, weariness of the struggle but uncertainty about how to proceed, the daughters of Zelofchad provide us with hope: God's promise, though it may be delayed, and we may yet suffer setbacks for fearing to trust in Him, will not go unfulfilled. One day, the land will be apportioned among the people and Israel shall settle it.**

34) במדבר כז א ותקרבנה בנות צלפחד בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה למשפחת מנשה בן-יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחסלה ומלכה ותרצה: בותעמזנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל-העדה פתח אהל-מועד לאמר: ד למה יגרע שם-אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה-לנו אחזה בתוך אחי אבינו ה ויקרב משה את-משפטן לפני יהוה:

במדבר לו א ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני-גלעד בן-מכיר בן-מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשיאים ראשי אבות לבני ישראל: ב ויאמרו את-אדני צוה ה' לתת את-הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה בה' לתת את-נחלת צלפחד אחינו לבנותיו: ג והיו לאחד מבני שבטי בני-ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהייתה להם ומגרל נחלתנו יגרע:

35) במדבר כז ו ויאמר ה' אל-משה לאמר: ז כן בנות צלפחד דברתן נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את-נחלת אביהן להן: במדבר לו ה ויצו משה את-בני ישראל על-פי ה' לאמר כן מטה בני-יוסף דברים: